Den Europæiske Unions
Tidende

C 26

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

26. januar 2015

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 026/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 026/02 Forenede sager C-103/12 og C-165/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. november 2014 — Europa-Parlamentet (sag C-103/12) og Europa-Kommissionen (sag C-165/12) mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — afgørelse 2012/19/EU — retsgrundlag — artikel 43, stk. 2 og 3, TEUF — bilateral aftale om tilladelse til udnyttelse af overskydende tilladt fangstmængde — valg af det berørte tredjeland, som Unionen tillader at udnytte levende ressourcer — eksklusiv økonomisk zone — politisk afgørelse — fastsættelse af fiskerimuligheder) 2

2015/C 026/03 Forenede sager C-22/13, C-61/13 — C-63/13 og C-418/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. november 2014 — Raffaella Mascolo (sag C-22/13), Alba Forni (sag C-61/13) og Immacolata Racca (sag C-62/13) mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo mod Comune di Napoli (sag C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino og Gemma Zangari mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (sag C-418/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli, Corte costituzionale — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — undervisning — den offentlige sektor — vikariater til dækning af ledige og disponible stillinger indtil afslutningen af udvælgelsesprocedurer — § 5, stk. 1 — foranstaltninger mod misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter — sanktioner — forbud mod ændring til tidsubegrænset ansættelsesforhold — ingen ret til skadeserstatning) 3

DA

2015/C 026/04 Sag C-66/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2014 — Green Network SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — national støtteordning for forbrug af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder — forpligtelse for producenterne og importørerne af elektricitet til at indgive en bestemt mængde elektricitet produceret fra vedvarende energikilder til det nationale net eller til i mangel deraf at købe »grønne certifikater« hos den kompetente myndighed — beviset for en sådan indgivelse, som kræver, at der fremlægges certifikater, der attesterer den grønne oprindelse for den producerede eller importerede elektricitet — godkendelse af certifikater, der udstedes i et tredjeland, som er betinget af indgåelsen af en bilateral aftale mellem dette tredjeland og den pågældende medlemsstat eller en aftale mellem forvalteren af det nationale net i denne medlemsstat og en tilsvarende myndighed i det nævnte tredjeland — direktiv 2001/77/EF — Fællesskabets eksterne kompetence — loyalt samarbejde) 4

2015/C 026/05 Sag C-310/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. november 2014 — Novo Nordisk Pharma GmbH mod S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/374/EØF — forbrugerbeskyttelse — produktansvar — direktivets materielle anvendelsesområde — særregler om ansvar, der var gældende på datoen for direktivets meddelelse — lovlighed af en national ansvarsordning, der giver mulighed for opnåelse af oplysninger om bivirkninger af lægemidler) 5

2015/C 026/06 Sag C-356/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — utilstrækkelig kortlægning af vand, der er eller kan blive forurenet — utilstrækkelig udpegelse af sårbare zoner — handlingsprogrammer — utilstrækkelige foranstaltninger) 5

2015/C 026/07 Sag C-404/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. november 2014 — The Queen, efter anmodning fra: ClientEarth mod The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — luftkvalitet — direktiv 2008/50/EF — grænseværdier for nitrogenoxid — forpligtelse til at ansøge om udsættelse af den fastsatte frist og fremlægge en luftkvalitetsplan — sanktioner) 6

2015/C 026/08 Forenede sager C-581/13 P og C-582/13 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Intra-Presse mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Golden Balls Ltd (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — artikel 8, stk. 5 — ordmærket GOLDEN BALLS — indsigelse fra indehaveren af det ældre EF-ordmærke BALLON D'OR — relevant kundekreds — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling) 7

2015/C 026/09 Sag C-666/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Rohm Semiconductor GmbH mod Hauptzollamt Krefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — tarifering — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — pos. 8541 og 8543 — moduler, der tjener til at sende og modtage data over kort afstand — underposition 8543 89 95 og 8543 90 80 — begrebet dele til elektriske maskiner og apparater) 7

2015/C 026/10 Sag C-40/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon mod Utopia SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — fritagelse for importafgifter — dyr, der er særligt forberedt til anvendelse i laboratorier — offentlig, almennyttig eller godkendt privat institution — importør, hvis kunder er sådanne institutioner — emballage — bure, der anvendes til transport af dyr) 8

2015/C 026/11 Sag C-487/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 4. november 2014 — SC Total Waste Recycling SRL mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség 9

2015/C 026/12 Sag C-488/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 4. november 2014 — SC Max Boegl România SRL m.fl. mod RA Aeroportul Oradea m.fl.. 10

2015/C 026/13 Sag C-489/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Det Forenede Kongerige) den 4. november 2014 — A mod B 10

2015/C 026/14 Sag C-491/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Spanien) den 5. november 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. mod U Hostels Albergues Juveniles S.L. 11

2015/C 026/15 Sag C-495/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italien) den 6. november 2014 — Antonio Tita m.fl. mod Ministero della Giustizia m.fl. 12

2015/C 026/16 Sag C-499/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 10. november 2014 — VAD BVBA og Johannes Josephus Maria van Aert mod Belgische Staat . . 12

2015/C 026/17 Sag C-502/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. november 2014 — Buzzi Unicem SpA m.fl. mod Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.. 13

2015/C 026/18 Sag C-509/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Spanien) den 13. november 2014 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mod Luis Aira Pascual m.fl.. 14

2015/C 026/19 Sag C-514/14 P: Appel iværksat den 14. november 2014 af Éditions Odile Jacob SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. september 2014 i sag T-471/11, Odile Jacob mod Kommissionen 14

2015/C 026/20 Sag C-517/14 P: Appel iværksat den 17. november 2014 af Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. september 2014 i sag T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen . . . 15

2015/C 026/21 Sag C-524/14 P: Appel iværksat den 20. november 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2014 i sag T-461/12, Hansestadt Lübeck mod Europa-Kommissionen. 16

2015/C 026/22 Sag C-527/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 21. november 2014 — Ukamaka Mary Jecinta Oruche og Nzubechukwu Emmanuel Oruche mod Forbundsrepublikken Tyskland 19

2015/C 026/23 Sag C-530/14 P: Appel iværksat den 21. november 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. september 2014 i sag T-425, Kommissionen mod Grækenland 19

2015/C 026/24 Sag C-535/14 P: Appel iværksat den 24. november 2014 af Vadzim Ipatau til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 23. september 2014 i sag T-646/11, Ipatau mod Rådet 20

2015/C 026/25 Sag C-539/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 27. november 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. 21

2015/C 026/26 Sag C-540/14 P: Appel iværksat den 27. november 2014 af DK Recycling und Roheisen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH mod Europa-Kommissionen 21

2015/C 026/27 Sag C-551/14 P: Appel iværksat den 2. december 2014 af Arctic Paper Mochenwangen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH mod Europa-Kommissionen 22

Retten

2015/C 026/28 Sag T-57/11: Rettens dom af 3. december 2014 — Castelnou Energía mod Kommissionen (Statsstøtte — elektricitet — kompensation for yderligere produktionsomkostninger — offentlig serviceforpligtelse til at producere bestemte mængder elektricitet fra indenlandsk kul — system med fortrinsret til at afgive tilbud — beslutning om ikke at gøre indsigelser — beslutning, hvorved en støtte erklæres forenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — individuelt berørt — væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — formaliteten — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — forsyningssikkerhed for elektricitet — artikel 11, stk. 4, i direktiv 2003/54/EF — varernes frie bevægelighed — miljøbeskyttelse — direktiv 2003/87/EF) 24

2015/C 026/29 Sag T-661/11: Rettens dom af 2. december 2014 — Italien mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — mejeriprodukter — formålsbestemte indtægter — hovedkontroller — forsinkelse — fast finansiel korrektion — retsgrundlag — artikel 53 i forordning (EF) nr. 1605/2002 — gentagelse) 25

2015/C 026/30 Sag T-75/13: Rettens dom af 2. december 2014 — Boehringer Ingelheim Pharma mod KHIM — Nepentes Pharma (Momarid) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Momarid — det ældre EF-ordmærke LONARID — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — den relevante kundekreds — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009) 25

2015/C 026/31 Sag T-272/13: Rettens dom af 3. december 2014 — Max Mara Fashion Group mod KHIM — Mackays Stores (M&Co.) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket M&Co. — de ældre EF-figurmærker og det ældre nationale figurmærke MAX&Co. — det ældre nationale ordmærke MAX&CO. — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 26

2015/C 026/32 Forenede sager T-494/13 og T-495/13: Rettens dom af 4. december 2014 — Sales & Solutions mod KHIM — Inceda (WATT og WATT) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket WATT og EF-ordmærket WATT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) 27

2015/C 026/33 Sag T-595/13: Rettens dom af 4. december 2014 — BSH mod KHIM — LG Electronics (compressor technology) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket compressor technology — de ældre nationale ordmærker KOMPRESSOR — relativ registreringshindring — delvist afslag på registrering — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 27

2015/C 026/34 Sag T-289/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Ledra Advertising mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 28

2015/C 026/35 Sag T-290/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — CMBG mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 29

2015/C 026/36 Sag T-291/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Eleftheriou og Papachristofi mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 29

2015/C 026/37 Sag T-292/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Evangelou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 30

2015/C 026/38 Sag T-293/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Theophilou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 31

2015/C 026/39 Sag T-294/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Fialtor mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag) 31

2015/C 026/40 Sag T-298/13: Rettens kendelse af 11. november 2014 — LemonAid Beverages mod KHIM — Pret a Manger (Europe) (Lemonaid) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — ufornødent at træffe afgørelse i sagen) 32

2015/C 026/41 Sag T-320/13: Rettens kendelse af 10. november 2014 — DelSolar (Wujiang) mod Kommissionen (Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — midlertidig antidumpingtold — ufornødent at træffe afgørelse) 33

2015/C 026/42 Sag T-125/14: Rettens kendelse af 21. oktober 2014 — Gappol Marzena Porczyńska mod KHIM — Gap (ITM) (GAPPol) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af den anfægtede afgørelse — bortfald af tvistens genstand — ufornødent at træffe afgørelse) 33

2015/C 026/43 Sag T-674/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. november 2014 — SEA mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — forpligtelse til at tilbagesøge en støtte, der er tildelt af den offentlige operatør af en lufthavn til fordel for et datterselskab med ansvar for driften — afvikling af nævnte selskab — stiftelse af et nyt selskab med ansvar for driften — Kommissionens afgørelse om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet med henblik på at undersøge, om der foreligger økonomisk kontinuitet mellem de to selskaber — åbenbart, at hovedsagen må afvises — afvisning — ingen uopsættelighed) 34

2015/C 026/44 Sag T-688/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 28. november 2014 — Airport Handling mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — forpligtelse til at tilbagesøge støtte ydet af den offentlige operatør af en lufthavn til et datterselskab med ansvar for driften — likvidation af dette selskab — stiftelse af et nyt selskab med ansvar for driften — Kommissionens afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte med henblik på at undersøge, om der foreligger en økonomisk kontinuitet mellem de to selskaber — begæring om udsættelse af gennemførelse — hovedsagen bør åbenlyst afvises — afvisning — ingen uopsættelighed) 35

2015/C 026/45 Sag T-703/14 R: Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 27. oktober 2014 — Diktyo Amyntikon Viomichanion Net mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — tilskud — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — debetnota, der er stilet til en medkontrahent — begæring om udsættelse af gennemførelsen — sag, der ikke kan give anledning til vedtagelse af foreløbige forholdsregler) 35

2015/C 026/46 Sag T-750/14: Sag anlagt den 6. november 2014 — Segimerus mod KHIM — Ergo Versicherungsgruppe (ELGO) 36

2015/C 026/47 Sag T-753/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Etyam (ocean beach club ibiza) 36

2015/C 026/48 Sag T-755/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — Herbert Smith Freehills mod Kommissionen . . 37

2015/C 026/49 Sag T-764/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — European Dynamics Luxembourg og European Dynamics mod Kommissionen 38

2015/C 026/50 Sag T-770/14: Sag anlagt den 21. november 2014 — Italien mod Kommissionen 39

2015/C 026/51 Sag T-774/14: Sag anlagt den 17. november 2014 — Ica Foods mod KHIM — San Lucio (GROK) . . 40

2015/C 026/52 Sag T-777/14: Sag anlagt den 26. november 2014 — Fon Wireless mod KHIM — Henniger (NEOFON — FON M.FL.) 41

2015/C 026/53 Sag T-778/14: Sag anlagt den 26. november 2014 — Ugly mod KHIM — Group Lottuss (COYOTE UGLY) 41

2015/C 026/54 Sag T-781/14: Sag anlagt den 20. november 2014 — TVR Automotive mod KHIM — Cardoni (TVR ENGINEERING) 42

Retten for EU-Personalesager

2015/C 026/55 Sag F-4/13: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 8. december 2014 — Cwik mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 1995/1997 — opfyldelse af en dom afsagt af Retten i Første Instans — påstand om annullation af bedømmelsesrapporten — ingen forelæggelse for Det paritetiske Bedømmelsesudvalg — forsinkelse ved udfærdigelsen af bedømmelsesrapporten — erstatningssøgsmål) 43

2015/C 026/56 Sag F-109/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 3. december 2014 — DG mod ENISA (Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af kontrakten — manglende begrundelse — bedømmelsesproceduren ikke overholdt — åbenbart urigtigt skøn) 43

2015/C 026/57 Sag F-110/13: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. december 2014 — Migliore mod Kommissionen (Udnævnelse — certificeringsprocedure — forfremmelsesåret 2013 — sagsøgeren ikke optaget på den endelige liste over tjenestemænd, der må deltage i uddannelsesprogrammet — vedtægtens artikel 45) 44

2015/C 026/58 Sag F-142/11 DEP: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 2. december 2014 — Erik Simpson mod Rådet (Personalesag — retspleje — fastsættelse af sagsomkostninger) 45

2015/C 026/59 Sag F-106/14: Sag anlagt den 9. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen 45

2015/C 026/60 Sag F-108/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen 46

2015/C 026/61 Sag F-110/14: Sag anlagt den 15. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen 46

2015/C 026/62 Sag F-112/14: Sag anlagt den 17. oktober 2014 — ZZ m.fl. mod Kommissionen 47

2015/C 026/63 Sag F-116/14: Sag anlagt den 23. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen 47

2015/C 026/64 Sag F-118/14: Sag anlagt den 23. oktober 2014 — ZZ mod Rådet. 48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2015/C 026/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 16 af 19.1.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 7 af 12.1.2015

EUT C 462 af 22.12.2014

EUT C 448 af 15.12.2014

EUT C 439 af 8.12.2014

EUT C 431 af 1.12.2014

EUT C 421 af 24.11.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. november 2014 — Europa-Parlamentet (sag C-103/12) og Europa-Kommissionen (sag C-165/12) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-103/12 og C-165/12) ([1])

(Annullationssøgsmål — afgørelse 2012/19/EU — retsgrundlag — artikel 43, stk. 2 og 3, TEUF — bilateral aftale om tilladelse til udnyttelse af overskydende tilladt fangstmængde — valg af det berørte tredjeland, som Unionen tillader at udnytte levende ressourcer — eksklusiv økonomisk zone — politisk afgørelse — fastsættelse af fiskerimuligheder)

(2015/C 026/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen, I. Liukkonen og I. Díez Parra, som befuldmægtigede) (sag C-103/12) og Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og E. Paasivirta, som befuldmægtigede) (sag C-165/12)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová og A. de Gregorio Merino, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, E. Ruffer og D. Hadroušek, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (først ved B. Majczyna og M. Szpunar, derefter ved B. Majczyna, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) *Rådets afgørelse 2012/19/EU af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst annulleres.*

2) *Virkningerne af afgørelse 2012/19/EU opretholdes, indtil en ny afgørelse, der er vedtaget på rette grundlag, dvs. artikel 43, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), TEUF, træder i kraft inden for en rimelig frist at regne fra datoen for denne doms afsigelse.*

3) *Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.*

4) *Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Republikken Polen bærer deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 157 af 2.6.2012

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. november 2014 — Raffaella Mascolo (sag C-22/13), Alba Forni (sag C-61/13) og Immacolata Racca (sag C-62/13) mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo mod Comune di Napoli (sag C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino og Gemma Zangari mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (sag C-418/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli, Corte costituzionale — Italien)

(Forenede sager C-22/13, C-61/13 — C-63/13 og C-418/13) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — undervisning — den offentlige sektor — vikariater til dækning af ledige og disponible stillinger indtil afslutningen af udvælgelsesprocedurer — § 5, stk. 1 — foranstaltninger mod misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter — sanktioner — forbud mod ændring til tidsubegrænset ansættelsesforhold — ingen ret til skadeserstatning)

(2015/C 026/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli, Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Raffaella Mascolo (sag C-22/13), Alba Forni (sag C-61/13), Immacolata Racca (sag C-62/13), Fortuna Russo (sag C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino og Gemma Zangari (sag C-418/13)

Sagsøgte: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (sag C-22/13, sag C-61/13, sag C-62/13), Comune di Napoli (sag C-63/13) og Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (sag C-418/13)

Procesdeltagere: Federazione Gilda-Unams, Federazione Lavoratori della Conoscenza (FLC CGIL) og Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), sag C-22/13, sag C-61/13 — sag C-62/13

Konklusion

§ 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der giver ret til at forny tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med henblik på besættelse af ledige og disponible stillinger som lærere og administrativt, teknisk og assisterende personale, indtil udvælgelsesprocedurerne med henblik på ansættelse af fast undervisningspersonale er afsluttet, uden at der angives en fast tidsplan for, hvornår disse udvælgelsesprocedurer skal være afsluttet, og uden at disse lærere og det nævnte personale har mulighed for at opnå erstatning for det tab, der eventuelt er lidt som følge af en sådan fornyelse. Denne lovgivning synes nemlig, med forbehold for de forelæggende retters efterprøvelse, dels ikke at gøre det muligt at udskille de objektive og gennemsigtige kriterier for at efterprøve, om fornyelsen af sådanne kontrakter rent faktisk opfylder et reelt behov, er egnet til at nå det forfulgte formål og nødvendig herfor, dels ikke at indeholde nogen foranstaltning, som kan forhindre og sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter.

([1]) EUT C 86 af 23.3.2013,
EUT C 141 af 18.5.2013og
EUT C 313 af 26.10.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. november 2014 — Green Network SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-66/13) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — national støtteordning for forbrug af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder — forpligtelse for producenterne og importørerne af elektricitet til at indgive en bestemt mængde elektricitet produceret fra vedvarende energikilder til det nationale net eller til i mangel deraf at købe »grønne certifikater« hos den kompetente myndighed — beviset for en sådan indgivelse, som kræver, at der fremlægges certifikater, der attesterer den grønne oprindelse for den producerede eller importerede elektricitet — godkendelse af certifikater, der udstedes i et tredjeland, som er betinget af indgåelsen af en bilateral aftale mellem dette tredjeland og den pågældende medlemsstat eller en aftale mellem forvalteren af det nationale net i denne medlemsstat og en tilsvarende myndighed i det nævnte tredjeland — direktiv 2001/77/EF — Fællesskabets eksterne kompetence — loyalt samarbejde)

(2015/C 026/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Network SpA

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Procesdeltager: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Konklusion

1) *EF-traktaten skal fortolkes således, at Det Europæiske Fællesskab, henset til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet, råder over en ekstern enekompetence, som er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at der skal gives dispensation fra forpligtelsen til at erhverve grønne certifikater på grund af indførelsen på det nationale forbrugsmarked af importeret elektricitet fra et tredjeland under forudsætning af en forudgående indgåelse mellem den pågældende medlemsstat og tredjelandet af en aftale, hvorved det garanteres, at den således importerede elektricitet er produceret fra vedvarende energikilder efter fremgangsmåder, der er identiske med dem, som det nævnte direktivs artikel 5 fastsætter.*

2) *EU-retten er til hinder for, at en national ret, efter at den har forkastet en national bestemmelse som den, der er omhandlet i denne doms konklusion 1, fordi denne bestemmelse ikke er forenelig med EU-retten, som substitution anvender en ældre national bestemmelse, der i det væsentlige ligner den nævnte bestemmelse, og som fastsætter, at der skal gives dispensation fra forpligtelsen til at erhverve grønne certifikater på grund af indførelsen på det nationale forbrugsmarked af importeret elektricitet fra et tredjeland under forudsætning af en forudgående indgåelse mellem forvalteren af det nationale net og en tilsvarende lokal myndighed i det pågældende tredjeland af en aftale, som fastsætter fremgangsmåden for de nødvendige kontroller med henblik på certificeringen af, at den således importerede elektricitet er produceret fra vedvarende energikilder.*

([1]) EUT C 147 af 25.5.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. november 2014 — Novo Nordisk Pharma GmbH mod S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-310/13) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/374/EØF — forbrugerbeskyttelse — produktansvar — direktivets materielle anvendelsesområde — særregler om ansvar, der var gældende på datoen for direktivets meddelelse — lovlighed af en national ansvarsordning, der giver mulighed for opnåelse af oplysninger om bivirkninger af lægemidler)

(2015/C 026/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novo Nordisk Pharma GmbH

Sagsøgt: S

Konklusion

Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/34/EF af 10. maj 1999, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som indfører særregler om ansvar som omhandlet i dette direktivs artikel 13, og som efter en ændring af denne lovgivning, der blev foretaget efter datoen for meddelelsen af nævnte direktiv til den pågældende medlemsstat, bestemmer, at forbrugeren kan kræve oplysninger fra en producent af et lægemiddel om bivirkningerne af dette lægemiddel.

([1]) EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 20. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-356/13) ([1])

(Traktatbrud — direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — utilstrækkelig kortlægning af vand, der er eller kan blive forurenet — utilstrækkelig udpegelse af sårbare zoner — handlingsprogrammer — utilstrækkelige foranstaltninger)

(2015/C 026/06)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) *Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, sammenholdt med bilag I hertil, og direktivets artikel 5, sammenholdt med bilag II, afsnit A, punkt 2, og bilag III, punkt 1, nr. 1), hertil, idet den ikke i tilstrækkelig grad har kortlagt vand, der kan blive berørt af forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet den ikke har i tilstrækkelig grad har udpeget de sårbare zoner, og idet den har udarbejdet handlingsprogrammer som omhandlet i direktivets artikel 5, der indeholder foranstaltninger, som ikke er forenelige med direktivet.*

2) *I øvrigt frifindes Republikken Polen.*

3) *Republikken Polen betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. november 2014 — The Queen, efter anmodning fra: ClientEarth mod The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-404/13) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — luftkvalitet — direktiv 2008/50/EF — grænseværdier for nitrogenoxid — forpligtelse til at ansøge om udsættelse af den fastsatte frist og fremlægge en luftkvalitetsplan — sanktioner)

(2015/C 026/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, efter anmodning fra: ClientEarth

Sagsøgt: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Konklusion

1) *Artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa skal fortolkes således, at den med henblik på at opnå en forlængelse af den frist, der er fastsat i medfør af dette direktiv, på højst fem år for at overholde de grænseværdier for nitrogenoxid, der er angivet i direktivets bilag XI, forpligter en medlemsstat til at indgive ansøgning herom og til at opstille en luftkvalitetsplan, når det objektivt set, under hensyntagen til de foreliggende oplysninger og trods gennemførelsen af hensigtsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af forureningen, fremgår, at disse værdier ikke kan nås i en given zone eller et givet bymæssigt område inden for den fastsatte frist. Direktiv 2008/50 indeholder ikke nogen undtagelse til den pligt, der følger af nævnte artikel 22, stk. 1.*

2) *Den omstændighed, at der er opstillet en luftkvalitetsplan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50 i tilfælde af, at det fremgår, at de grænseværdier for nitrogendioxid, der er fastsat i bilag XI til direktiv 2008/50, ikke kan nås i en given zone eller et givet bymæssigt område i en medlemsstat efter den 1. januar 2010, som angivet i dette bilag, uden at denne har ansøgt om udsættelse af denne frist i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2008/50, gør det ikke i sig selv muligt at antage, at denne medlemsstat ikke desto mindre har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i medfør af nævnte direktivs artikel 13.*

3) *Når en medlemsstat ikke har efterkommet de krav, der følger af artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50, samtidig med, at den ikke har ansøgt om udsættelse af fristen på de betingelser, der er fastsat i dette direktivs artikel 22, tilkommer det den nationale ret, der eventuelt forelægges sagen, at træffe enhver nødvendig foranstaltning over for den kompetente nationale myndighed — såsom et påbud — med henblik på, at denne myndighed opstiller den luftkvalitetsplan, som nævnte direktiv kræver, på de betingelser, som dette fastlægger.*

(1) EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Intra-Presse mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Golden Balls Ltd

(Forenede sager C-581/13 P og C-582/13 P) ([1])

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — artikel 8, stk. 5 — ordmærket GOLDEN BALLS — indsigelse fra indehaveren af det ældre EF-ordmærke BALLON D'OR — relevant kundekreds — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling)

(2015/C 026/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Intra-Presse (ved advocaat P. Péters og avocat T. de Haan)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Golden Balls Ltd (ved M. Edenborough, QC)

Konklusion

1) *Den Europæiske Unions Rets domme Golden Balls mod KHIM — Intra-Presse (GOLDEN BALLS) (T-448/11, EU:T:2013:456) og Golden Balls mod KHIM — Intra-Presse (GOLDEN BALLS) (T-437/11, EU:T:2013:441) ophæves, for så vidt som de to påstande om annullation, som Intra-Presse SAS havde fremsat, blev forkastet.*

2) *I øvrigt forkastes appellerne.*

3) *Andet punkt i konklusionen i afgørelsen truffet den 22. juni 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1432/2010-1) og andet punkt i konklusionen i afgørelsen truffet den 26. maj 2011 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1310/2010-1) annulleres.*

4) *Intra-Presse SAS, Harmoniseringskontoret og Golden Balls Ltd bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.*

([1]) EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Rohm Semiconductor GmbH mod Hauptzollamt Krefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-666/13) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — tarifering — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — pos. 8541 og 8543 — moduler, der tjener til at sende og modtage data over kort afstand — underposition 8543 89 95 og 8543 90 80 — begrebet dele til elektriske maskiner og apparater)

(2015/C 026/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rohm Semiconductor GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Krefeld

Konklusion

1) *Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002, skal fortolkes således, at moduler, der hver især består af en kredsløbsforbindelse mellem en lysemitterende diode, en fotodiode og flere andre halvlederkomponenter, og som kan anvendes som infrarøde sendere/modtagere, når de forsynes med strøm fra de apparater, hvori de er indbygget, henhører under pos. 8543 i denne nomenklatur.*

2) *Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 1832/2002, skal fortolkes således, at moduler som de i hovedsagen omhandlede, der er indbygget i apparater, til hvis mekaniske eller elektriske funktion de ikke er nødvendige, ikke udgør dele som omhandlet i underposition 8543 90 80 i denne nomenklatur, men henhører under nævnte nomenklaturs underposition 8543 89 95 vedrørende andre elektriske maskiner og apparater med selvstændig funktion, ikke andetsteds tariferet i samme nomenklaturs kapitel 85.*

([1]) EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. november 2014 — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon mod Utopia SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-40/14) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — fritagelse for importafgifter — dyr, der er særligt forberedt til anvendelse i laboratorier — offentlig, almennyttig eller godkendt privat institution — importør, hvis kunder er sådanne institutioner — emballage — bure, der anvendes til transport af dyr)

(2015/C 026/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières og Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Sagsøgt: Utopia SARL

Konklusion

1) *Artikel 60 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at såfremt dyr, der er særligt forberedt til anvendelse i laboratorier, og som indføres på Unionens område af en importør, er bestemt til en offentlig, almennyttig eller godkendt privat institution, hvis hovedbeskæftigelse er undervisning eller videnskabelig forskning, kan denne importør, selv om denne ikke selv er en sådan institution, indrømmes den importafgiftsfritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse for denne type varer.*

2) *Den almindelige tariferingsbestemmelse 5, litra b), i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003, skal fortolkes således, at bure, der anvendes til transport af levende dyr, der er bestemt til laboratorieforskning, ikke hører under kategorien af emballagematerialer og pakningsgenstande, der skal tariferes sammen med de varer, som de indeholder.*

([1]) EUT C 102 af 7.4.2014

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 4. november 2014 — SC Total Waste Recycling SRL mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Sag C-487/14)

(2015/C 026/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Total Waste Recycling SRL

Sagsøgt: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal overførsel af affald, der finder sted »på en måde, der ikke er klart specificeret i anmeldelses[formularen]« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra d), i forordning (EF) nr. 1013/2006 ([1]), forstås således, at der refereres til de i den pågældende forordnings bilag IA og IB nævnte transportmåder (vejtransport, jernbanetransport, transport ad luft- eller søvejen, sejlads på indre vandveje)?

2) Kan en manglende underretning af myndighederne i tilfælde af vigtige ændringer af detaljerne og/eller betingelserne vedrørende en overførsel, hvortil der er givet samtykke, i henhold til bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1013/2006, medføre, at en overførsel af affald gennemføres »på en måde, der ikke er klart specificeret i anmeldelses[formularen]« som omhandlet i den pågældende forordnings artikel 2, nr. 35), litra d), og at der dermed er tale om en ulovlig overførsel af affald?

3) Betragtes det som en vigtig ændring af detaljerne og/eller betingelserne vedrørende en overførsel, hvortil der er givet samtykke, som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1013/2006, når indførslen af affald i det pågældende transitland finder sted via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i det skriftlige samtykke eller i anmeldelsesformularen?

4) Såfremt en overførsel af affald, som indføres i transitlandet via et andet grænseovergangssted end det, der er specificeret i det skriftlige samtykke eller i anmeldelsesformularen, skal betragtes som en ulovlig overførsel af affald, kan det da betragtes som forholdsmæssigt at idømme en bøde herfor på et beløb, som svarer til den bøde, der idømmes en aktør, som undlader at anmode om samtykke og foretage forudgående skriftlig anmeldelse?

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. 6.2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 4. november 2014 — SC Max Boegl România SRL m.fl. mod RA Aeroportul Oradea m.fl.

(Sag C-488/14)

(2015/C 026/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA og SC Construcții Napoca SA

Sagsøgte: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA og Iamsat Muntenia SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1- 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF ([1]) af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og artikel 1, stk. 1-3, i Rådets direktiv 92/13/EØF ([2]) af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF ([3]) af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 271a og 271b i regeringens hastedekret nr. 34/2006?

([1]) EFT L 395, s. 33.
([2]) EFT L 76, s. 14.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 319).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Det Forenede Kongerige) den 4. november 2014 — A mod B

(Sag C-489/14)

(2015/C 026/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice, Family Division (England og Wales)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: B

Præjudicielle spørgsmål

1. Hvordan skal udtrykket »fastslået« i artikel 19, stk. 1 og 3 ([1]), forstås i en situation, hvor:

   a) sagsøgeren i sagen for den ret, ved hvilken der først er anlagt sag (»den første sag«), praktisk taget ikke tager nogen skridt i den første sag ud over det første retsmøde og navnlig ikke indgiver en stævning (assignation) inden for fristen for bortfaldet af den indledende begæring til retten (requête), med det resultat, at den første sag bortfalder uden at være blevet afgjort på grund af udløbet af den fastsatte frist, i overensstemmelse med den stedlige (franske) lovgivning, der finder anvendelse i den første sag, nemlig 30 måneder efter det første indledende retsmøde

   b) den første sag bortfalder som ovenfor anført meget kort tid (tre dage) efter, at der er indledt en sag ved den anden ret, ved hvilken der er anlagt sag (»den anden sag«), i England, med det resultat, at der hverken foreligger en retsafgørelse i Frankrig eller nogen fare for uforenelige retsafgørelser mellem den første sag og den anden sag, og

   c) sagsøgeren i den første sag som følge af Det Forenede Kongeriges tidszone efter bortfaldet af den første sag altid ville kunne indlede en skilsmissesag i Frankrig, før sagsøgeren ville kunne indlede en skilsmissesag i England?

2. Indebærer udtrykket »fastslået« nærmere bestemt, at sagsøgeren i den første sag skal tage skridt med henblik på at fremme den første sag med fornøden omhu og hurtighed med henblik på en løsning af tvisten (ved en retsafgørelse eller ved et forlig), eller står det sagsøgeren i den første sag frit for, når denne først har sikret kompetencen i henhold til artikel 3 og artikel 19, stk. 1, overhovedet ikke at tage nogen skridt af betydning i retning af en løsning af den første sag, som beskrevet ovenfor, og dermed udvirke, at den anden sag standses, og at tvisten i sin helhed går i hårdknude?

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Spanien) den 5. november 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. mod U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Sag C-491/14)

(2015/C 026/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Sagsøgt: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ([1]) af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at en varemærkeindehavers eneret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af tegn, der er identiske med eller ligner varemærket, udstrækker sig til en tredjemand, der er indehaver af et yngre varemærke, uden at det er nødvendigt, at sidstnævnte varemærke forinden er blevet erklæret ugyldigt?

([1]) EUT L 299, s. 25.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italien) den 6. november 2014 — Antonio Tita m.fl. mod Ministero della Giustizia m.fl.

(Sag C-495/14)

(2015/C 026/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Antonio Tita, Alessandra Carlin og Piero Constantini

Sagsøgte: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 ([1]) og Rådets direktiv 89/665/EØF ([2]) og 92/13/EØF ([3]) om forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter til hinder for italienske nationale bestemmelser som bestemmelserne om et fast gebyr i artikel 9, artikel 13, stk. 6a og stk. 6a1 og artikel 14, stk. 3b i dekret fra Republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 (med senere lovændringer) og artikel 1, stk. 27, i lov nr. 228 af 24. december 2012, der fastsætter høje faste gebyrer for adgangen til forvaltningsdomstolene i procedurer om indgåelse af offentlige kontrakter?

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 31).

([2]) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

([3]) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25.2.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 10. november 2014 — VAD BVBA og Johannes Josephus Maria van Aert mod Belgische Staat

(Sag C-499/14)

(2015/C 026/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VAD BVBA og Johannes Josephus Maria van Aert

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal varer i sæt til detailsalg, der frembydes for toldvæsenet i særskilte emballager, fordi dette er begrundet, men hvor det er tydeligt, at de hører sammen og er bestemt til at udbydes til salg i detailhandelen, betragtes som varer i sæt til detailsalg som omhandlet i bestemmelse 3, litra b), i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur som omhandlet i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([1]) af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 ([2]) af 20. september 2007, selv om varerne efter angivelsen til toldvæsnet er blevet emballeret sammen med henblik på udbydelse til detailsalg?

([1]) EFT L 256, s. 1.
([2]) EUT L 286, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. november 2014 — Buzzi Unicem SpA m.fl. mod Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.

(Sag C-502/14)

(2015/C 026/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA og Laterlite SpA

Sagsøgt: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo economico

Præjudicielle spørgsmål

1) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig, fordi der ved beregningen af de gratistildelte kvoter ikke er blevet taget hensyn til andelen af emissioner med forbindelse til forbrænding af affaldsgasser — eller gasser fra stålproduktionsprocesser — eller emissioner med forbindelse til varme produceret ved kraftvarmeproduktion, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 290 TEUF og artikel 10a, stk. 1, 4 og 5, i direktiv 2003/87/EF ([1]) og dermed en overskridelse af begrænsningerne i bemyndigelsen i henhold til direktivet, hvilket således er i strid med formålene med direktivet (fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier og bidrage til den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen)?

2) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig i lyset af det fællesskabsretlige effektivitetsprincip og proportionalitetsprincippet i artikel 5 TEU, fordi den uretmæssigt har medført en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af de sagsøgende selskabers berettigede forventning om at opretholde godet bestående i den kvotemængde, som foreløbigt blev tildelt dem, og hvortil de havde ret på grundlag af direktivets bestemmelser, og således bevirket en berøvelse af det nævnte godes økonomiske nytteværdi?

3) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig, fordi der ved beregningen af de gratistildelte kvoter ikke er blevet taget hensyn til emissionerne fra de anlæg, som først blev omfattet af direktivets anvendelsesområde fra og med 2013, når disse emissioner blev omfattet af emissionshandelsordningen ved direktiv 2009/29/EF?

4) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, henset til, at afgørelsen er i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41 i Nicechartret, fordi den mangler en passende begrundelse?

5) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, henset til, at afgørelsen er i strid med de processuelle bestemmelser i artikel 10a, stk. 1, og artikel 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF?

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Spanien) den 13. november 2014 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mod Luis Aira Pascual m.fl.

(Sag C-509/14)

(2015/C 026/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Sagsøgte: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios S.L. og FOGASA.

Præjudicielt spørgsmål

Er direktivets artikel 1, stk. 1, litra b) ([1]), sammenholdt med artikel 4, stk. 1, er til hinder for en fortolkning af de spanske gennemførelsesbestemmelser, hvorefter der ikke er pligt til at overtage personalet, når en offentlig virksomhed — der er ansvarlig for en tjeneste, som er knyttet til dennes egne aktiviteter, og som kræver særlige materielle midler, som er blevet udført i henhold til en kontrakt, hvor medkontrahenten har været forpligtet til at benytte virksomhedens midler — beslutter, at den ikke vil forlænge kontrakten og selv vil varetage den direkte ved hjælp af eget personale, og dermed udelukker det personale, som medkontrahenten havde benyttet sig af, således at tjenesten fortsat udføres blot med den ændring, som opstår ved udskiftningen af de arbejdstagere, der udfører aktiviteterne, og arbejdsgiveren er en anden?

([1]) Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16)

Appel iværksat den 14. november 2014 af Éditions Odile Jacob SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. september 2014 i sag T-471/11, Odile Jacob mod Kommissionen

(Sag C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Éditions Odile Jacobs SAS (ved avocats J.-F. Bellis, O. Fréget og L. Eskenazi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Lagardère SCA, og Wendel

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i sagen.

— Dom afsagt af Retten den 5. september 2014 i sag T-471/11, Éditions Odile Jacob SAS mod Europa-Kommissionen ophæves, og Domstolen træffer afgørelse vedrørende realiteten.

— Appellanten gives medhold i de for førsteinstansen nedlagte påstande og afgørelsen SG Greffe (2011) D/C(2011)3503 af 13. maj 2011 vedtaget i sag COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) efter Rettens dom af 13. september 2010, Éditions Odile Jacob mod Kommissionen i sag T-452/04, og hvorved Kommissionen på ny har godkendt, at Wendel overtager aktiver, som er overdraget i henhold til tilsagn knyttet til Kommissionens beslutning af 7. januar 2004, der tillader fusionen Lagardère/Natexis/VUP, annulleres.

— Europa-Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale omkostningerne ved begge retsinstanser, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler og berigtigelsesproceduren.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten gjort tre anbringender gældende.

For det første gør appellanten gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved ikke at fastslå, at Kommissionen tilsidesatte artikel 266 TEUF og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder. Den fejl, som påvirkede lovligheden af den første godkendelsesbeslutning, har også gjort den anfægtede afgørelse ulovlig, da sidstnævnte afgørelse ikke har afhjulpet virkningerne af den manglende uafhængighed af den befuldmægtigede under hele dennes hverv. Kommissionens vedtagelse af den anfægtede afgørelse udgør dermed efter appellantens opfattelse en tilsidesættelse af reglerne om en retfærdig rettergang og hindrer den effektive domstolsprøvelse af Kommissionens retsakter.

For det andet er appellanten af den opfattelse, at Retten har begået en retlig fejl ved at antage, at den betingede godkendelsesbeslutning kunne udgøre en lovlig hjemmel for en ny godkendelsesbeslutning.

Endelig har appellanten anført, at Retten har tilsidesat de retlige kriterier ved vurderingen af erhververen af de afståede aktivers uafhængighed i forhold til overdrageren og begået retlige fejl og foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, som er knyttet til denne vurdering.

Appel iværksat den 17. november 2014 af Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. september 2014 i sag T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ved Rechtsanwälte M. Loschelder og V. Schoene)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves og Kommissionens forordning (EU) nr. 1121/2010 af 2. december 2010 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Edam Holland (BGB)] ([1]) annulleres.

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale de af appellanten i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen afholdte nødvendige omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Retten er af den opfattelse, at sagsøgeren ikke har nogen søgsmålsinteresse, fordi den anfægtede forordning indeholder præciseringen om, at »Edam« er en artsbetegnelse. Den omtvistede formulering i registreringsforordningen er imidlertid kun tautologisk. En annullation af registreringsforordningen ville derfor — i modsætning til Rettens opfattelse — tilføre sagsøgerens medlemmer en fordel, der begrunder søgsmålsinteressen. Af den grund skulle sagen have været antaget til realitetsbehandling. Og af samme grund skulle sagsøgeren være givet medhold. Præciseringen ville nemlig være blevet accepteret af de nederlandske ansøgere. Kommissionen handlede derfor fejlagtigt, da den alligevel ikke foretog præciseringen.

Andet anbringende: Sagsøgeren har anført, at dens medlemmer tidligere har leveret mælk i Nederlandene, som dér kunne forarbejdes til Goudaost eller Edammerost og sandsynligvis blev forarbejdet til Goudaost eller Edammerost. Retten har ikke udledt en søgsmålsinteresse deraf. Den fandt nemlig, at dette anbringende var sagligt ukorrekt. Dermed har Retten forfalsket sagens akter, for det anførte var nemlig rigtigt. Derudover havde sagsøgeren ifølge Retten ikke indgivet indsigelse og anlagt sag for »mælkeproducenter«. Også dette udgør en forfalskning af sagens akter, for indsigelsen blev indgivet for sagsøgerens medlemmer, for så vidt som disse forarbejder mælk (den mælk, der sælges til Nederlandene, er forarbejdet mælk) og forhandler mælk eller ost.

Tredje anbringende: Retten er af den opfattelse, at forkastelsen af indsigelsen ikke begrunder, at sagsøgeren har en egen søgsmålsinteresse. Retligt set blev indsigelsen nemlig ikke rejst af sagsøgeren, men af Forbundsrepublikken Tyskland. Dette svarer ikke til retsstillingen under gyldigheden af grundforordning nr. 510/2006 ([2]), og i modsætning til, hvad Retten har anført, har den heller ikke afgjort dette spørgsmål med hensyn til grundforordningen. Der er forskelle mellem grundforordning nr. 510/2006 og dens forgænger, forordning (EØF) 2081/92 ([3]), som Retten ikke har inddraget i sin bedømmelse og som fører til, at indsigere som sagsøgeren i hvert fald under grundforordningens gyldighed har egne indsigelsesrettigheder.

Fjerde anbringende: Retten har forkastet sagsøgerens anbringende, hvorefter EU's blå BGB-sejl giver de nederlandske producenter en konkurrencefordel i forhold til sagsøgerens medlemmer. Dette var urigtigt. Konkurrencefordelen findes og den begrunder sagsøgerens medlemmers søgsmålsinteresse i at få registreringsforordningen annulleret.

([1]) EUT L 317, s. 14.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).
([3]) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14.7.1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1).

Appel iværksat den 20. november 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2014 i sag T-461/12, Hansestadt Lübeck mod Europa-Kommissionen

(Sag C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, R. Sauer, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Hansestadt Lübeck, tidligere Flughafen Lübeck GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Søgsmålet i første instans afvises.

— Subsidiært: Det fastslås, at søgsmålet i første instans er uden genstand.

— Subsidiært: Det fastslås, at den del af det fjerde anbringende, som vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, i lyset af selektivitetskriteriet, er ubegrundet, og sagen hjemvises til Retten med hensyn til de andre dele af det fjerde anbringende og det første til tredje og det femte anbringende.

— Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen, subsidiært udsættes afgørelsen vedrørende omkostningerne i første instans og appelsagen i tilfælde af hjemvisning til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Hansestadt Lübeck er ikke individuelt berørt

Det er Rettens opfattelse, at Hansestadt Lübeck, idet denne er indtrådt i rettighederne efter den offentlige virksomhed, der indtil den 1. januar 2013 drev Lübeck lufthavn, er individuelt berørt af den omtvistede afgørelse, eftersom denne offentlige virksomhed gennem tildeling af statsstøtte har udøvet beføjelser, der udelukkende var overdraget til denne virksomhed. Denne konklusion beror på følgende faktiske omstændigheder: Den offentlige virksomhed foreslår delstatens reguleringsmyndighed bestemmelser om afgifter, som delstaten kan godkende eller afvise (den appellerede doms præmis 29-34).

Det er Kommissionens opfattelse, at Retten ganske vist har fastlagt de faktiske omstændigheder korrekt, men retligt ukorrekt har anset den offentlige virksomhed, som drev Lübeck lufthavn indtil den 1. januar 2013, for en bevilgende myndighed, som har udøvet selvstændige beføjelser, der udelukkende er overdraget til denne. Det følger af Domstolens retspraksis, at det afgørende ved efterprøvelsen af, om en offentlig eller privat institution, der gennemfører en støtteordning (som den offentlige virksomhed, der drev Lübeck lufthavn frem til den 1. januar 2013), er individuelt berørt, er, om denne institution selv kan fastlægge sin ledelse og politik ([1]). De af Retten fastslåede faktiske omstændigheder viser, at staten har disse beføjelser af to grunde. Bestemmelserne om afgifter kræver delstatens tilsynsmyndigheds forudgående godkendelse. Tilsynsmyndigheden er på sin side bundet af forbundsstatslige bestemmelser om lufthavnsafgifter. Derfor indebærer den omstændighed, at lufthavnsoperatøren skal foreslå bestemmelserne om afgifter, ikke i sig selv, at denne selv kan fastlægge sin ledelse og de mål, der forfølges med bestemmelserne om afgifter.

Retten har begået en retlig fejl, idet den har fastslået, at beføjelsen til at foretage et forberedende skridt med henblik på tildeling af statsstøtte (i dette tilfælde fremsættelse af forslaget om bestemmelser om afgifter over for tilsynsmyndigheden) er udtryk for udøvelse af en selvstændig beføjelse til at tildele støtte, da Retten har fortolket begrebet »individuelt berørt« for bredt.

Andet appelanbringende: manglende søgsmålsinteresse

Retten er af den opfattelse, at Hansestadt Lübeck som indtrådt i rettighederne efter den offentlige virksomhed, der indtil den 1. januar 2013 drev Lübeck lufthavn, fortsat har en søgsmålsinteresse efter salget af Lübeck lufthavn til en privat investor. Retten har ikke fundet, at det var nødvendigt at fastlægge, om pligten til at udsætte støtteordningen ophørte den 1. januar 2013, fordi bestemmelserne om afgifter på grund af den omstændighed, at der ikke længere blev anvendt statslige midler, ikke længere udgjorde statsstøtte. Selv om dette skulle være tilfældet, bevarede sagsøgeren i første instans efter Rettens opfattelse en søgsmålsinteresse, da den formelle undersøgelsesprocedure endnu ikke var afsluttet, og den omtvistede afgørelse stadig har retsvirkninger.

Rettens første argument må forkastes, fordi den omtvistede afgørelse også, selv om den formelle undersøgelsesprocedure ikke er endeligt afsluttet, kan miste sin eneste retsvirkning, nemlig forpligtelsen til at udsætte støtteforanstaltningen, så længe undersøgelsen pågår, når støtteforanstaltningen ophører af grunde, der ikke har sammenhæng med den formelle undersøgelsesprocedure (i dette tilfælde privatiseringen af lufthavnen).

Rettens andet argument er i strid med retspraksis, hvorefter der kræves en eksisterende og faktisk interesse. I det foreliggende tilfælde var risikoen for en udsættelse af foranstaltningen før den 1. januar 2013 ikke blevet virkeliggjort, fordi lufthavnen blev privatiseret. Hansestadt Lübeck har ikke godtgjort sin interesse i at søgsmålet opretholdes efter privatiseringen af lufthavnen.

Det er af disse grunde, at Retten retligt ukorrekt har fastslået, at sagsøgeren i første instans har en faktisk interesse.

Tredje appelanbringende: Urigtig fortolkning af selektivitetskriteriet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

Med henblik på at kunne fastslå, om en offentlig virksomheds bestemmelser om afgifter er selektive, skal det efter Rettens opfattelse efterprøves, om disse bestemmelser gælder uden forskel for alle brugere eller potentielle brugere af de varer eller tjenesteydelser, som denne offentlige virksomhed stiller til rådighed (Dommens præmis 53).

Denne opfattelse er i klar modstrid med Domstolens praksis, hvorefter en foranstaltning ikke udgør en generel skattepolitisk eller økonomisk-politisk foranstaltning og dermed er selektiv, når den kun gælder for en bestemt erhvervsgren eller kun for bestemte virksomheder i denne erhvervsgren ([2]). Domstolen har derfor fastslået, at fordelagtige tarifer, som er fastlagt af offentlige virksomheder for varer og tjenesteydelser, er selektive, selv når de kan gøres gældende af alle brugere og potentielle brugere ([3]). Generaladvokat Mengozzi har i sit forslag til afgørelse i Deutsche Lufthansa-sagen anvendt denne retspraksis på en situation, der præcis svarer til den foreliggende sag, nemlig en lufthavns bestemmelser om afgifter med rabat for visse storkunder, og herved lagt til grund, at foranstaltningen var selektiv ([4]).

Fjerde appelanbringende: Manglende begrundelse og selvmodsigende begrundelse

Rettens begrundelse er fejlagtig. For det første savnes en væsentlig del af selektivitetsprøvelsen, nemlig fastlæggelsen af det formål der forfølges med bestemmelserne om afgifter. Det skal således med udgangspunkt i dette system fastlægges, hvilke virksomheder der befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation. For det andet er Rettens begrundelse selvmodsigende, da den i første omgang anvendte retspraksis vedrørende skattemæssige foranstaltningers selektivitet (den appellerede doms præmis 51 og 53) og derefter fastslog, at denne retspraksis ikke er relevant (den appellerede doms præmis 57).

Femte anbringende: Urigtig anvendelse af et strengt kriterium for domstolskontrol på en afgørelse om at indlede undersøgelsesproceduren

Retten har ganske vist nævnt det korrekte retlige kriterium, men ser i sin begrundelse helt bort fra, at det i det foreliggende tilfælde drejer sig om en afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, som kun er undergivet en begrænset domstolskontrol, navnlig hvad angår begrundelsen ([5]). Den appellerede dom indeholder ingen forklaring på, hvorfor bestemmelserne om afgifter så åbenbart ikke var selektive, at Kommissionen ikke kunne indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

([1]) Dom DEFI mod Kommissionen, 282/85, Sml. 1986, s. 2649, præmis 18.
([2]) Domme Italien mod Kommissionen, C-66/02, Sml. I, 2005, s. 10901, præmis 99, og Unicredito, C-148/04, Sml. I, 2005, s. 11137, præmis 45.
([3]) Jf. navnlig dom GEMO, C-126/01, Sml. I, 2003, s. 13769, præmis 35-39.
([4]) Forslag til afgørelse Deutsche Lufthansa, C-284/12, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, punkt 47-55.
([5]) Jf. senest kendelse Stahlwerk Bous mod Kommissionen, T-172/14 R, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 39-78 og den deri nævnte retspraksis.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 21. november 2014 — Ukamaka Mary Jecinta Oruche og Nzubechukwu Emmanuel Oruche mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-527/14)

(2015/C 026/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ukamaka Mary Jecinta Oruche og Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Den anden part: Overborgmesteren for Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 2, første punktum, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ([1]) fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i national ret, hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en referenceperson gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk?

([1]) EUT L 251, s. 12.

Appel iværksat den 21. november 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. september 2014 i sag T-425, Kommissionen mod Grækenland

(Sag C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Processprog: græsk

Parter

Appellan): Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og P.J Loewenthal)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. september 2014, forkyndt for Kommissionen den 12. september 2014, i sag T-425/11, Grækenland mod Kommissionen (ECLI:EU:T:2014:768), ophæves.

— Sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse

— Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på et enkelt appelanbringende: Retten har foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fandt, at den omtvistede foranstaltning ikke giver de offentlige kasinoer en fordel. Kommissionens appelanbringende er delt i tre led.

For det første har Retten i den appellerede doms præmis 52-58 tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fundet, at de offentlige kasinoer ikke opnåede en fordel på grund af betalingen af en lavere entrépris for hver kunde som følge af den omtvistede foranstaltning, eftersom de betalte beløb svarer til 80 % af den pris for en entrébillet, som de offentlige og private kasinoer opkræver.

For det andet har Retten i den appellerede doms præmis 59-68 tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fundet, at det ikke er tilstrækkeligt, at Kommissionen vurderer den fordel, som er tildelt ved den omtvistede foranstaltning i form af en direkte afgiftsmæssig forskelsbehandling, de iure, men at Kommissionen skulle have støttet eksistensen af en fordel på en økonomisk analyse af konsekvenserne af den omtvistede foranstaltning.

For det tredje har Retten i den appellerede doms præmis 74-80 tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom den dels har fundet, at praksis med gratis adgang ikke kunne styrke fordelen ved den omtvistede foranstaltning, idet denne foranstaltning ikke gav en fordel, dels, at Kommissionen, for at dens argument kunne tiltrædes, skulle godtgøre, at antallet af tildelte, gratis adgange var overdrevent højt i forhold til formålet med den græske lovgivning, som tillod en sådan praksis, hvorved betingelserne fastsat i den pågældende nationale lovgivning blev tilsidesat.

Appel iværksat den 24. november 2014 af Vadzim Ipatau til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 23. september 2014 i sag T-646/11, Ipatau mod Rådet

(Sag C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Vadzim Ipatau (ved avocat M. Michalauskas)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 23. september 2014 (sag T-646/11) annulleres.

— Der træffes endelig afgørelse i sagen, eller sagen hjemsendes til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne afholdt under sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

For det første er det appellantens vurdering, at Retten tilsidesatte retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet den nægtede lade indgivelsen af en anmodning om retshjælp have nogen opsættende virkning på fristen for anlæggelse af søgsmål om annullation af den anfægtede retsakt.

For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten tilsidesatte retten til forsvar. Retten fastslog således, at Rådet hverken var forpligtet til at meddele appellanten, hvilke omstændigheder der lægges ham til last, eller give ham mulighed for at blive hørt inden vedtagelsen af afgørelse 2012/642/FUSP ([1]) og gennemførelsesforordning nr. 1017/2012 ([2]).

For det tredje begik Retten en retlig fejl, idet den fandt, at begrundelsen i de omtvistede retsakter var tilstrækkelig.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl, idet den fandt, at de omtvistede retsakter ikke var uforholdsmæssige.

(1) Rådets afgørelse 2012/642/FUSP af 25.10.2012 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT L 285, s. 1).
(2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1017/2012 af 6.11.2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for [Hviderusland] (EUT L 307, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 27. november 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sag C-539/14)

(2015/C 026/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF (1), sammenholdt med artikel 47, artikel 34, stk. 3, og artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2), fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en processuel bestemmelse — som den i artikel 695, stk. 4, i den spanske Ley de Enjuiciamiento Civil omhandlede — der, i forbindelse med fastsættelsen af retsmidlerne til prøvelse af afgørelser, hvorved der tages stilling til indsigelser mod fuldbyrdelsen af pantsatte værdier eller aktiver, bestemmer, at der kun kan iværksættes appel af en kendelse, hvorved der træffes beslutning om, at fuldbyrdelsen skal indstilles, at et urimeligt kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, eller at en indsigelse på grundlag af et urimeligt kontraktvilkår skal forkastes, hvilket umiddelbart indebærer, at den erhvervsdrivende som rekvirent har flere appelmuligheder end forbrugeren som rekvisitus?

(1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29)
(2) EUT 2000, C-364, s. 1.

Appel iværksat den 27. november 2014 af DK Recycling und Roheisen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: DK Recycling und Roheisen GmbH (ved Rechtsanwälte S. Altenschmidt og P.-A. Schütter)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-630/13 ophæves for så vidt som Kommissionen i øvrigt frifindes i domskonklusionens punkt 2.

— Der gives fuldstændigt medhold i den første påstand, der blev nedlagt i stævningen i første instans, således at artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, C(2013) 5666, 2013/448/EU ([1]) annulleres, for så vidt som den i afviser optagelsen af de anlæg, der er anført i bilag I, litra A, med anlægsidentificeringskoderne DE000000000001320 og DE-new-14220-0045, på den af Tyskland til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fremsendte liste over anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg.

— Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom og sagen hjemvises til Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket en overtrædelse af EU-retten som omhandlet i artikel 58, stk. 1, andet punktum, tredje alternativ, i statutten for Domstolen. Idet Retten har underkendt grundrettighederne og proportionalitetsprincippet, har den anset den afvisning, som Kommissionen har foretaget vedrørende tildelingen af gratis emissionskvoter på grundlag af en medlemsstats klausul vedrørende tilfælde af en urimelig byrde, for at være forenelig med EU-retten. Den appellerede dom tilsidesætter appellantens rettigheder i henhold til artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Appellanten gør i forbindelse med det anførte appelanbringende gældende, at Kommissionen ved reguleringen af gratistildelingen af emissionskvoter i afgørelse 2011/278/EU ikke har sikret en tilstrækkelig beskyttelse af de individuelle grundlæggende rettigheder. Den gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til afgørelse 2011/278/EU sker ved hjælp af typificerende beregningsfaktorer. Denne afgørelse indeholder dog ingen bestemmelser, der tillader en yderligere tildeling af gratis emissionskvoter i sådanne tilfælde, hvor tildelingen under anvendelse af de typificerende beregningsfaktorer fører til en usædvanlig belastning eller en urimelig byrde i det enkelte tilfælde.

Frifindelsen af Kommissionen tilsidesætter chartrets grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. Retten har kun taget hensyn til den typisk forekommende belastningsvirkning ved emissionshandelsordningen og fordelingsordningen i henhold til afgørelse 2011/278/EU. Retten har i strid med Domstolens praksis ladet den nødvendige beskyttelse af appellantens individuelle grundlæggende rettigheder fuldstændig ude af betragtning.

([1]) EUT L, s. 27.

Appel iværksat den 2. december 2014 af Arctic Paper Mochenwangen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (ved Rechtsanwalt S. Kobes)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-634/13 ophæves for så vidt som Europa-Kommissionen frifindes.

— Der gives medhold i den påstand, der blev nedlagt i stævningen i første instans, således at artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (C(2013) 5666, 2013/448/EU) ([1]) annulleres, for så vidt som den i afviser optagelsen af det anlæg, der er anført i bilag I, litra A, med anlægsidentificeringskoden DE000000000000563, på den af Tyskland til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF ([2]) fremsendte liste over anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg.

— Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom og sagen hjemvises til Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket en overtrædelse af EU-retten som omhandlet i artikel 58, stk. 1, andet punktum, tredje alternativ, i statutten for Domstolen. Idet Retten har underkendt grundrettighederne og proportionalitetsprincippet, har den anset den afvisning, som Kommissionen har foretaget vedrørende tildelingen af gratis emissionskvoter på grundlag af en medlemsstats klausul vedrørende tilfælde af en urimelig byrde, for at være forenelig med EU-retten. Den appellerede dom tilsidesætter appellantens rettigheder i henhold til artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Appellanten gør i forbindelse med det anførte appelanbringende gældende, at Kommissionen ved reguleringen af gratistildelingen af emissionskvoter i afgørelse 2011/278/EU ([3]) ikke sikret en tilstrækkelig beskyttelse af de individuelle grundlæggende rettigheder. Den gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til afgørelse 2011/278/EU sker ved hjælp af typificerende beregningsfaktorer. Denne afgørelse indeholder dog ingen bestemmelser, der tillader en yderligere tildeling af gratis emissionskvoter i sådanne tilfælde, hvor tildelingen under anvendelse af de typificerende beregningsfaktorer fører til en usædvanlig belastning eller en urimelig byrde i det enkelte tilfælde.

Frifindelsen af Kommissionen tilsidesætter chartrets grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. Retten har kun taget hensyn til den typisk forekommende belastningsvirkning ved emissionshandelsordningen og fordelingsordningen i henhold til afgørelse 2011/278/EU. Retten har i strid med Domstolens praksis ladet den nødvendige beskyttelse af appellantens individuelle grundlæggende rettigheder fuldstændig ude af betragtning.

([1]) EUT L 240, s. 27.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EUT L 275, s. 32.

([3]) Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 130, s. 1.

RETTEN

Rettens dom af 3. december 2014 — Castelnou Energía mod Kommissionen

(Sag T-57/11) ([1])

(Statsstøtte — elektricitet — kompensation for yderligere produktionsomkostninger — offentlig serviceforpligtelse til at producere bestemte mængder elektricitet fra indenlandsk kul — system med fortrinsret til at afgive tilbud — beslutning om ikke at gøre indsigelser — beslutning, hvorved en støtte erklæres forenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — individuelt berørt — væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — formaliteten — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — forsyningssikkerhed for elektricitet — artikel 11, stk. 4, i direktiv 2003/54/EF — varernes frie bevægelighed — miljøbeskyttelse — direktiv 2003/87/EF)

(2015/C 026/28)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spanien) (først ved advokat E. Garayar Gutiérrez, derefter ved advokaterne C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel og C. del Pozo de la Cuadra, derefter ved advokaterne C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril og D. Antón Vega, og endelig ved advokaterne C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril og C. Vila Gisbert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen ved É. Gippini Fournier og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Greenpeace-España (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne N. Ersbøll, S. Rating og A. Criscuolo, derefter ved advokaterne N. Ersbøll og S. Rating)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved advokat J. Rodríguez Cárcamo, derefter ved advokaterne M. Muñoz Pérez og N. Díaz Abad, derefter ved advokaterne N. Díaz Abad og S. Centeno Huerta, og endelig ved advokaterne A. Rubio González og M. Sampol Pucurull), Hidroeléctrica del Cantábrico, SA (Oviedo, Spanien) (ved advokaterne J. Álvarez de Toledo Saavedra og J. Portomeñe López), E.ON Generación, SL (Santander, Spanien) (først ved advokaterne E. Sebastián de Erice Malo de Molina og S. Rodríguez Bajón, derefter ved advokat S. Rodríguez Bajón), Comunidad Autónoma de Castilla y León (først ved solicitor K. Desai og advokaterne S. Cisnal de Ugarte og M. Peristeraki, derefter ved advokat S. Cisnal de Ugarte) og Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madrid, Spanien) (først ved solicitor K. Desai og advokaterne S. Cisnal de Ugarte og M. Peristeraki, derefter ved advokaterne S. Cisnal de Ugarte og A. Baumann)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4499 af 29. september 2010 om statsstøtte N 178/2010, anmeldt af Kongeriget Spanien, i form af en statslig kompensation knyttet til et system med fortrinsret til at afgive tilbud for elproducenter, som benytter indenlandsk kul

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Castelnou Energía, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.*

3) *Kongeriget Spanien, Greenpeace-España, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, E.ON Generación, SL, Comunidad Autónoma de Castilla y León og Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) bærer hver deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 80 af 12.3.2011.

Rettens dom af 2. december 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-661/11) ([1])

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — mejeriprodukter — formålsbestemte indtægter — hovedkontroller — forsinkelse — fast finansiel korrektion — retsgrundlag — artikel 53 i forordning (EF) nr. 1605/2002 — gentagelse)

(2015/C 026/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato G. Aiello og P. Grasso)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/689/EU af 14. oktober 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 270, s. 33) annulleres, for så vidt som den pålægger Den Italienske Republik en fast finansiel korrektion på 70 912 382 EUR på grund af uregelmæssigheder i forbindelse med kontrollen af mælkekvoter i de italienske regioner Abruzzo, Lazio, Marche, Puglia, Sardinien, Calabrien, Friuli-Venezia Giulia og Valle d'Aosta for regnskabsårene 2004/2005, 2005/2006 og 2006/2007.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

([1]) EUT C 49 af 18.2.2012.

Rettens dom af 2. december 2014 — Boehringer Ingelheim Pharma mod KHIM — Nepentes Pharma (Momarid)

(Sag T-75/13) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Momarid — det ældre EF-ordmærke LONARID — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — den relevante kundekreds — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 026/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Tyskland) (først ved advokaterne V. von Bomhard og D. Slopek, derefter ved V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nepentes Pharma sp. z o.o. (Warzawa, Polen) (ved advokaterne C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte og C. Casalonga)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. november 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2292/2011–4) vedrørende en indsigelsessag mellem Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG og Nepentes S.A.

Konklusion

1) *Afgørelse truffet den 28. november 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2292/2011–4) annulleres for så vidt angår varerne »kemiske produkter til farmaceutisk brug«.*

2) *I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.*

3) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 101 af 6.4.2013.

Rettens dom af 3. december 2014 — Max Mara Fashion Group mod KHIM — Mackays Stores (M&Co.)

(Sag T-272/13) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket M&Co. — de ældre EF-figurmærker og det ældre nationale figurmærke MAX&Co. — det ældre nationale ordmærke MAX&CO. — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 026/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italien) (ved advokat F. Terrano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors A. Gould og K. Passmore, barrister J. Baldwin og M. Howe, QC)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. marts 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1199/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Max Mara Fashion Group Srl og Mackays Stores Ltd.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Max Mara Fashion Group Srl betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 4. december 2014 — Sales & Solutions mod KHIM — Inceda (WATT og WATT)

(Forenede sager T-494/13 og T-495/13) ([1])

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket WATT og EF-ordmærket WATT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 026/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sales & Solutions GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokat K. Gründig-Schnelle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Inceda Holding GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokaterne J. Wald og D. Thrun)

Sagens genstand

I sag T-494/13, påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1192/2012-4) og i sag T-495/13 påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1193/2012-4) vedrørende ugyldighedssagerne mellem Inceda Holding GmbH og Sales & Solutions GmbH.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Sales & Solutions GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret og Inceda Holding GmbH afholdte omkostninger i de forenede sager T-494/13 og T-495/13.*

([1]) EUT C 344 af 23.11.2013.

Rettens dom af 4. december 2014 — BSH mod KHIM — LG Electronics (compressor technology)

(Sag T-595/13) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket compressor technology — de ældre nationale ordmærker KOMPRESSOR — relativ registreringshindring — delvist afslag på registrering — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 026/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved advokat S. Biagosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Fischer og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. september 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1176/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem LG Electronics, Inc. og BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 39 af 8.2.2014

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Ledra Advertising mod Kommissionen og ECB

(Sag T-289/13) (1)

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.*

2) *Ledra Advertising Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.*

(1) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — CMBG mod Kommissionen og ECB

(Sag T-290/13) ([1])

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CMBG Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer, Det forenede Kongerige) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.*

2) *CMBG Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Eleftheriou og Papachristofi mod Kommissionen og ECB

(Sag T-291/13) ([1])

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cypern), Eleni Eleftheriou (Dherynia) og Lilia Papachristofi (Dherynia) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.*

2) *Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Evangelou mod Kommissionen og ECB

(Sag T-292/13) ([1])

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Christos Evangelou (Derynia, Cypern) og Yvonne Evangelou (Derynia) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *Christos Evangelou og Yvonne Evangelou bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Theophilou mod Kommissionen og ECB

(Sag T-293/13) ([1])

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Christos Theophilou (Nicosia, Cypern) og Eleni Theophilou (Nicosia, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.*

2) *Christos Theophilou og Eleni Theophilou bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Fialtor mod Kommissionen og ECB

(Sag T-294/13) ([1])

(Annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål — støtteprogram for stabilitet i Cypern — aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og ESM — Rettens kompetence — årsagssammenhæng — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2015/C 026/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fialtor Ltd (Belize City, Belize) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders og J.P. Keppenne som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum om specifikke økonomisk-politiske betingelser, der blev indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) den 26. april 2013, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af optagelsen af afsnit 1.23 til 1.27 i dette aftalememorandum og af en tilsidesættelse af Kommissionens overvågningsforpligtelse.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank frifindes*

2) *Fialtor Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB).*

([1]) EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens kendelse af 11. november 2014 — LemonAid Beverages mod KHIM — Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)

(Sag T-298/13) ([1])

(EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — ufornødent at træffe afgørelse i sagen)

(2015/C 026/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LemonAid Beverages GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne U. Lüken og J. Natzel og solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Pret a Manger (Europe) Ltd (London, Det forenede Kongerige) (ved advokat A. Tsoutsanis og solicitor S. Croxon)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. marts 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 276/2012-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Pret à Manger (Europe) Ltd og LemonAid Beverages GmbH.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *LemonAid Beverages GmbH og Pret a Manger (Europe) Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler hver især halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.*

([1]) EUT C 215 af 27.7.2013.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — DelSolar (Wujiang) mod Kommissionen

(Sag T-320/13) ([1])

(Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — midlertidig antidumpingtold — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 026/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang City, Kina) (først ved advokat L. Catrain González og barrister E. Wright og H. Zhu, derefter ved L. Catrain González og E. Wright)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Maxian Rusche som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152, s. 5.) for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Hver af parterne bærer deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 215 af 27.7.2013

Rettens kendelse af 21. oktober 2014 — Gappol Marzena Porczyńska mod KHIM — Gap (ITM) (GAPPol)

(Sag T-125/14) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af den anfægtede afgørelse — bortfald af tvistens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 026/42)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Siciarek)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. december 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 686/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Gap (ITM), Inc. og PP Gappol Marzena Porczyńska

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af PP Gappol Marzena Porczyńska og Gap (ITM), Inc.*

([1]) EUT C 142 af 12.5.2014.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. november 2014 — SEA mod Kommissionen

(Sag T-674/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — forpligtelse til at tilbagesøge en støtte, der er tildelt af den offentlige operatør af en lufthavn til fordel for et datterselskab med ansvar for driften — afvikling af nævnte selskab — stiftelse af et nyt selskab med ansvar for driften — Kommissionens afgørelse om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet med henblik på at undersøge, om der foreligger økonomisk kontinuitet mellem de to selskaber — åbenbart, at hovedsagen må afvises — afvisning — ingen uopsættelighed)

(2015/C 026/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Italien) (ved advokaterne F. Gatti, J.-F. Bellis, F. Di Gianni og A. Scalini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og G. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler i det væsentlige med henblik på udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K (2014) 4537 endelig af 9. juli 2014, om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF vedrørende stiftelsen af selskabet Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) — Italien — stiftelse af Airport Handling]

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 28. november 2014 — Airport Handling mod Kommissionen

(Sag T-688/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — forpligtelse til at tilbagesøge støtte ydet af den offentlige operatør af en lufthavn til et datterselskab med ansvar for driften — likvidation af dette selskab — stiftelse af et nyt selskab med ansvar for driften — Kommissionens afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte med henblik på at undersøge, om der foreligger en økonomisk kontinuitet mellem de to selskaber — begæring om udsættelse af gennemførelse — hovedsagen bør åbenlyst afvises — afvisning — ingen uopsættelighed)

(2015/C 026/44)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Italien) (ved advokaterne R. Cafari Panico og F. Scarpellini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og G. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på, i det væsentlige, udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K (2014) 4537 endelig af 9. juli 2014 om i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende stiftelsen af selskabet Airport Handling (SA.21420 (2014/NN) — Italien — stiftelse af Airport Handling).

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Kendelsen af 29. september 2014 afsagt i sag T-688/14 R ophæves.*

3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 27. oktober 2014 — Diktyo Amyntikon Viomichanion Net mod Kommissionen

(Sag T-703/14 R)

(Særlige rettergangsformer — tilskud — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — debetnota, der er stilet til en medkontrahent — begæring om udsættelse af gennemførelsen — sag, der ikke kan give anledning til vedtagelse af foreløbige forholdsregler)

(2015/C 026/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE (Kaisariani, Grækenland) (ved advokat K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af en debetnota, der er stilet til sagsøgeren i forbindelse med en tilskudsaftale, og af enhver anden tilknyttet akt

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 6. november 2014 — Segimerus mod KHIM — Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)

(Sag T-750/14)

(2015/C 026/46)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Segimerus Ltd (Preston, Det Forenede Kongerige) (ved advokat F. Henkel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Segimerus Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »ELGO« — registreringsansøgning nr. 10 292 498

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. august 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 473/2014-4)

Påstande

— Indsigelsesafdelingens afgørelse ophæves og sagen hjemvises til indsigelsesafdelingen.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og sagen hjemvises til appelkammeret.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. november 2014 — Ice Mountain Ibiza mod KHIM — Etyam (ocean beach club ibiza)

(Sag T-753/14)

(2015/C 026/47)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero og F. Miazzetto)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Etyam, SL (Balearerne, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger om det omtvistede varemærke: Ice Mountain Ibiza, SL

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ocean beach club ibiza« — EF-varemærkeansøgning nr. 10 610 491

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. juli 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2293/2013-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med behandlingen ved indsigelsesafdelingen og ved Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret af den sag, der har ført til nærværende søgsmål.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. november 2014 — Herbert Smith Freehills mod Kommissionen

(Sag T-755/14)

(2015/C 026/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Herbert Smith Freehills LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat P. Wytinck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse GESTDEM 2014/2070 truffet af Den Europæiske Kommission den 24. september 2014 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse GESTDEM 2014/2070 af 24. september 2014, hvorved Kommissionen gav afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001 ([1]) om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF ([2]).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, eftersom der ikke er nogen af de ikke-udleverede dokumenter, som Kommissionen har identificeret, der er omfattet af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer.

2. Med andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, eftersom visse af de ikke-udleverede dokumenter, som Kommission har identificeret, ikke er omfattet af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, henset til at der foreligger en tungtvejende offentlig interesse, som begrunder udbredelsen af de dokumenter, som er anført i sagsøgerens begæring om aktindsigt.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

([2]) EUT 2014 L 127, s. 1.

Sag anlagt den 14. november 2014 — European Dynamics Luxembourg og European Dynamics mod Kommissionen

(Sag T-764/14)

(2015/C 026/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaïki Dinamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Sfiri og I. Ampazis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse Ares (2014) 2903214 af 5. september 2014, hvorved Kommissionen afviste sagsøgernes bud i forbindelse med det begrænsede udbud EuropeAid/135040/C/SER/MULTI, annulleres.

— Genoprettelse af forholdenes oprindelige tilstand, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle de omkostninger, der er afholdt af sagsøgerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

Ifølge sagsøgerne skal den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 263 TEUF af følgende grunde:

For det første blev deltagernes erfaring undersøgt i forbindelse med tildelingsproceduren, selv om denne erfaring allerede var blevet undersøgt i forbindelse med prækvalifikationsfasen.

For det andet har Kommissionen tilsidesat sin pligt til at begrunde afgørelsen ved at give en utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår det antal point, som sagsøgernes tekniske bud havde opnået, og ved ikke fuldt ud at underrette om det valgte konsortiums sammensætning eller de væsentlige elementer ved det økonomiske tilbud.

For det tredje har Kommissionen anlagt en række åbenbart urigtige skøn ved bedømmelsen af sagsøgernes tekniske tilbud og har ligeledes tilsidesat ligebehandlingsprincippet i forhold til deltagerne.

For det fjerde har Kommissionen tilsidesat finansforordningen og det gennemsigtighedsprincip, som denne fastsætter.

Sag anlagt den 21. november 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-770/14)

(2015/C 026/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Debetnota af 11. september 2014 (referencen Ares (2014) 2 975 571), hvorved Europa-Kommissionen underrettede Den Italienske Republik om den automatiske frigørelse den 31. december 2013 af midler vedrørende EFRU-forpligtelser i henhold til det grænseoverskridende samarbejdsprogram Italien-Malta 2007-2013, annulleres, og for så vidt angår realiteten erklæres det, at udgifterne og betalingsansøgningerne er støtteberettigede.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en mangelfuld begrundelse i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ved i den anfægtede afgørelse tørt at konstatere, at fejlen i overskriften til afgørelsen om ændring af 31. december 2012 ikke havde nogen virkning på selve indholdet af afgørelsen eller på implementeringen af programmet, undlod at tage hensyn til betydningen af, at de beslutninger om udgifter, som Regionen vedtog, skulle kontrolleres forudgående af Revisionsretten, at der gik fire måneder fra bekendtgørelsen af korrektionen til dens gennemførelse, uden at der blev givet en begrundelse. Dette kunne foranledige til at antage, at den korrektion, der skulle foretages, var af større betydning end den korrektion, der angiveligt alene vedrørte overskriften på afgørelsen af 31. december 2012, og til at antage, at Revisionsretten bekræftede, at den fremgangsmåde, der blev foretaget af Regionen, som afstod fra at vedtage forpligtelserne, indtil korrektionen var officielt anerkendt (28. marts 2013), var korrekt, og således lod forstå, at en modsat fremgangsmåde ville være blevet rettet.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af partnerskabsprincippet i forbindelse med forvaltningen af strukturfonde, princippet om samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionens institutioner og princippet om respekt for medlemsstaternes forfatningsmæssige identitet.

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke samarbejdede med medlemsstaten, for at denne sidstnævnte kunne implementere det operationelle program så effektivt så muligt uden at fortabe sine rettigheder. Den forsømte herved at tage hensyn til bl.a. de proceduremæssige krav til den interne kontrol, navnlig Revisionsrettens, som den omhandlede stat skulle underkastes.

3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 96, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den situation, der er opstået i det foreliggende tilfælde, udgjorde force majeure, som umuliggjorde en indgivelse af en betalingsansøgning vedrørende de projekter, der var berørt af afgørelsen om ændring. Det er af denne grund, at den oprindelige fejl, som Kommissionen begik ved meddelelsen af afgørelsen, løftet om, at der hurtigt og kun i overskriften ville blive foretaget en korrektion, og den passivitet, der i stedet blev udvist i fire måneder, som antydede, at der forelå andre fejl og mangler, der skulle korrigeres, fuldstændigt forhindrede den nationale myndighed i at føre proceduren for projektstyringen frem til en ansøgning om betaling.

4. Med det fjerde og sidste anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 17. november 2014 — Ica Foods mod KHIM — San Lucio (GROK)

(Sag T-774/14)

(2015/C 026/51)

Stævningen affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Ica Foods SpA (Pomezia, Italien) (ved advokat A. Nespega)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: San Lucio Srl

Det omtvistede varemærke: Ordmærket »GROK« — EF-varemærke nr. 4 439 956

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. september 2014 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1815/2013-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse, der vedrører ugyldighedssag nr. 6374C mod registreringen af EF-varemærket GROK nr. 4439956, annulleres, idet der er sket en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 62 og 63 og/eller af artikel 8 i forordning nr. 40/94 og/eller som følge af manglende begrundelse af de grunde, der allerede er anført ovenfor.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 62 og 63, idet Harmoniseringskontoret ikke oplyste sagsøgeren om fristen for at fremkomme med bemærkninger til klagen, og følgelig tilsidesatte retten til kontradiktion.

— Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 40/94 og manglende begrundelse for så vidt angår ligheden mellem San Lucio's mælkeprodukter og de varer, der er omhandlet i ICA's varemærkeregistreringer.

— Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 40/94 og manglende begrundelse for så vidt ligheden mellem San Lucio's varemærke GROK og ICA's varemærke CRIK CROK.

— Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 40/94 og manglende begrundelse for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt ICA's varemærke CRIK CROK er velkendt.

Sag anlagt den 26. november 2014 — Fon Wireless mod KHIM — Henniger (NEOFON — FON M.FL.)

(Sag T-777/14)

(2015/C 026/52)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fon Wireless Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne J. Devaureix og L. Montoya Terán)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Andreas Henniger (Starnberg, Tyskland).

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Andreas Henniger

Det omtvistede varemærke: EF-varemærke »Neofon« — EF-varemærkeansøgning nr. 10 674 893

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2519/2013-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og følgelig vedtages de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af Rettens afgørelse.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009.

Sag anlagt den 26. november 2014 — Ugly mod KHIM — Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Sag T-778/14)

(2015/C 026/53)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Ugly, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved barrister T. St Quintin og solicitors K. Gilbert og C. Mackey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Group Lottuss Corp., SL

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »COYOTE UGLY« — EF-varemærkeansøgning nr. 1 226 198

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. september 2014 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1369/2013-5)

Påstande

— Indsigelsesafdelingens og appelkammerets afgørelse annulleres og sagen hjemvises til indsigelsesafdeling til fornyet behandling.

— Group Lottuss Corp., SL tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, 2, og 4, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. november 2014 — TVR Automotive mod KHIM — Cardoni (TVR ENGINEERING)

(Sag T-781/14)

(2015/C 026/54)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Det forenede kongerige) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fabio Cardoni (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fabio Cardoni

Det omtvistede varemærke: registreringsansøgning nr. 11 132 602

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2532/2013-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret og Fabio Cardoni tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

RETTEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 8. december 2014 — Cwik mod Kommissionen

(Sag F-4/13) ([1])

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 1995/1997 — opfyldelse af en dom afsagt af Retten i Første Instans — påstand om annullation af bedømmelsesrapporten — ingen forelæggelse for Det paritetiske Bedømmelsesudvalg — forsinkelse ved udfærdigelsen af bedømmelsesrapporten — erstatningssøgsmål)

(2015/C 026/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michael Cwik (Tervuren, Belgien) (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om fastsættelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra 1995-1997 og en påstand om erstatning

Konklusion

1) *Europa-Kommissionens afgørelse af 12. marts 2012 om endelig udfærdigelse af Michael Cwik's nye bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 1995/1997 annulleres.*

2) *Europa-Kommissionen betaler Michael Cwik et beløb på 15 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.*

3) *I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.*

4) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Michael Cwik afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 108 af 13.4.2013, s. 38.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 3. december 2014 — DG mod ENISA

(Sag F-109/13) ([1])

(Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af kontrakten — manglende begrundelse — bedømmelsesproceduren ikke overholdt — åbenbart urigtigt skøn)

(2015/C 026/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DG (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (først ved P. Empadinhas, som befuldmægtiget, og advokat C. Meidanis, derefter ved P. Empadinhas og S. Purser, som befuldmægtigede, og advokat C. Meidanis)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af afgørelsen om at opsige sagsøgeren, sagsøgte tilpligtes at genindsætte sagsøgeren og at betale de økonomiske fordele, som hun burde have oppebåret fra ophøret af hendes kontrakt, med fradrag af eventuel løn oppebåret i samme periode, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats forhøjet med 3 procentpoint, og påstand om erstatning for det angiveligt lidte ikke-økonomiske tab

Konklusion

1) *Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed frifindes.*

2) *DG bærer sine egne omkostninger og betaler de af ENISA afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 15 af 18.1.2014, s. 21.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. december 2014 — Migliore mod Kommissionen

(Sag F-110/13) ([1])

(Udnævnelse — certificeringsprocedure — forfremmelsesåret 2013 — sagsøgeren ikke optaget på den endelige liste over tjenestemænd, der må deltage i uddannelsesprogrammet — vedtægtens artikel 45)

(2015/C 026/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nunzio Migliore (Sterrebeek, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Tymen og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på listen over de ansøgere, der må deltage i uddannelsesprogrammet »certificering« i 2013.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Nunzio Migliore bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 24 af 25.1.2014, s. 41.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 2. december 2014 — Erik Simpson mod Rådet

(Sag F-142/11 DEP) ([1])

(Personalesag — retspleje — fastsættelse af sagsomkostninger)

(2015/C 026/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Erik Simpson (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. F. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD9 efter at han havde bestået udvælgelsesprøven EPSO/AD/113/07 »Heads of Unit (AD9) in the field of translation with Czech, Estonian, Hungarian, Lithuanian, Latvian, Maltese, Polish, Slovak and Slovene as their main language« og en påstand om erstatning

Konklusion

De sagsomkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union skal erstatte Erik Simpson i form af sagsomkostninger, der kan kræves erstattet i sag F-142/11, fastsættes til 8 600 EUR, med tillæg af eventuel moms af dette beløb.

([1]) EUT C 65 af 3.3.2012, s. 26.

Sag anlagt den 9. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-106/14)

(2015/C 026/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om fra den 1. januar 2014 kun at tildele sagsøgeren 2,5 ekstra feriedage med henblik på »ferie på hjemstedet« i stedet for at tildele sagsøgeren 5 »rejsedage«, som han havde ret til i henhold til artikel 7 i bilag V til tjenestemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af tjenestemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens afgørelse, der fremgår af siden »Rettigheder« på SYSPER, og som blev bekræftet ved Kommissionens afgørelse nr. R/396/14 af 2. juli 2014 om afslag på en klage om fra 1. januar 2014 at tildele sagsøgeren 2,5 ekstra feriedage med henblik på »ferie på hjemstedet« i stedet for 5 »rejsedage«, som denne tidligere havde ret til i henhold til artikel 7, stk. 1, i bilag V til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-108/14)

(2015/C 026/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om godskrivning af sagsøgerens pensionsrettigheder, i forbindelse med en overførsel af disse rettigheder til Unionens pensionsordning, ved anvendelse af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII er ulovlig.

— Annullation af afgørelsen af 16. januar 2013 om at godskrive de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før sin tiltrædelse af tjenesten, i forbindelse med overførsel af disse til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-110/14)

(2015/C 026/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at godskrive sagsøgerens pensionsrettigheder i Unionens pensionsordning ved anvendelse af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII er ulovlig og følgelig ikke finder anvendelse.

— Annullation af afgørelsen af 24. maj 2013 om at godskrive de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før sin tiltrædelse af tjenesten, i forbindelse med overførsel af disse til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. oktober 2014 — ZZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-112/14)

(2015/C 026/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelser om, ifølge de nye karriere- og forfremmelsesregler, der er gældende efter ændringen af tjenestemandsvedtægten pr. 1. januar 2014, at indplacere sagsøgerne som »senioradministrator i en overgangsstilling« og ifølge sagsøgerne at fratage dem retten til forfremmelse i lønklasse AD 14, og om at det fastslås, at artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten er ulovlig.

Sagsøgernes påstande

— Annullation af afgørelserne om at indplacere sagsøgerne som »senioradministrator i en overgangsstilling«.

— Det fastslås, at artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten er ulovlig.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 23. oktober 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-116/14)

(2015/C 026/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat L.Y. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen truffet af den administrerende direktør for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), hvorved en tidligere afgørelse om udnævnelse af sagsøgeren som midlertidligt ansat i lønklasse AD8 blev tilbagetrukket, og påstand om erstatning for det lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af den af den administrerende direktør for EIOPA trufne afgørelse af 24. februar 2014 om tilbagetrækning af en tidligere afgørelse af 7. november 2013 om midlertidigt og fra den 16. september 2013 at udnævne sagsøgeren som midlertidigt ansat i lønklasse AD8 efter den ansættelsesprocedure, der blev iværksat ved stillingsopslag 1327TAAD08.

— Annullation af afgørelsen af 24. juli 2014 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav den 25. marts 2014.

— Sagsøgte tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, der består i lønforskellen mellem den løn, som sagsøgeren har oppebåret i lønklasse AD6 siden den 16. september 2013 og den løn, der svarer til lønklasse AD8, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats forhøjet med 2 procentpoint.

— Subsidiært tilpligtes sagsøgte at erstatte det økonomiske tab, der består i lønforskellen mellem lønnen i lønklasse AD6 og lønnen i lønklasse AD8 mellem den 16. september 2013 og den 24. februar 2014, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats forhøjet med 2 procentpoint.

— Sagsøgte tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 23. oktober 2014 — ZZ mod Rådet

(Sag F-118/14)

(2015/C 026/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved M. C. Garcia-Hirschfeld)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Rådets afgørelser om indplacering af tjenestemænd i lønklasserne AD 9-AD 14, som bestrider stillinger, der betragtes som indebærende særligt ansvar, som »kontorchef eller tilsvarende« eller »konsulent eller tilsvarende« inden den 31. december 2015 og om ikke at placere sagsøgeren blandt de tjenestemænd, som er omfattet af denne indplacering.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse nr. 6/14 af 3. januar 2014 og af den efterfølgende afgørelse om at indplacere 34 tjenestemænd i Rådet som »kontorchef eller tilsvarende«.

— Om fornødent annullation af afgørelsen af 23. juli 2014 om afslag på klagen.

— Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA